

Sen Düş Bahtıma Eylül

— Sevinç A. K. • 03 Eylül 2012

Kumbaramda saklı gözyaşlarım Biriktirmişliğim yıllarımı aldı Annemden gizli Çocukluğumun harçlıkları
Bozuk para misal-i morel

Bir sonbahar topladım şimdi eteklerime Dalgalar konjonktür tabirinde Yalpalanır tekere sokulmuş
çomaksı sözler Dil-i şen olur sana karn-ı deşen Ya sen? Bu defa sen düşsen Ey baht-ı en karalara
bürünmüş pakça Eylül!

Ey lül! Ağaçlarıma eksik vurulmuş aşım Ham meyve verir yokluğunda ağrılarım Dökülür... Ahvalime
kucak açar Rahibe Teresa Sandukalarım saklı dualar mırıldanır Sen düşersen, düş hadi ersen! Belki
bir Eylül daha doğar düştüğün yerden..

Kabuslar ipliyor farkında mısın Sapsızın teki gül goncasını bulmuş Sarmaşık düğümlemiş... Sus! Pus!
Ah dumansız hava sahasına iniş yaptığım Kaldırmak bu kadar güç gelir de Güç yetiremedim hasret
kokan gövdene Çınar darbeleriyle süslenmiş bedenin En mahrem yerlerinde çürümüş etim! Düş
Eylül.... Hadi kop gel meçhuldeki bataklığa Bu defa sen düş bahtıma Eylül.. Bu defa sen düş..

// Ana rahmimdeki çocuk Eylül... Bir daha ne zaman gelir dersin Kaybetsem seni? //

Kaç yaprak eskittim hepsi aklımda Bir çuvala koydum aşk denen melameti! Ağır bir zift kokusu sarıyor
ellerimi Kar tanesinin sözü var bana Gelmeyeceğim diyor inatla Eylül düşmeden! Düşmeden sen
Eylül...

Kaç ar tanesi düşer bundan sonra Şans denen felek saplar mı sırtıma Eros, ah Eros! Hepsi senin
eserin.. Bil bunu ! Bu defa sen düş bahtıma Eylül Sen sapan en kuvvetli sancılarla Kıvrandır toprak
kokarken hava Parmaklarımda mecal kalmamışken Sen düş Eylül kordon bağma...

* * * Sevinçli